

РЕШЕНИЕ

№ 7352

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА

при участието на секретаря СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА Гражданско дело № 20211110163286 по описа за 2021 година

Ищецът „С.Д.К.“ е предявил осъдителни искове с правно основание чл. 327 от ТЗ, във вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, срещу ответника А.М.П., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на **3946,39 лева с вкл. ДДС**, представляваща дължима продажна цена на алкохолни напитки по фактура № ... от 25.09.2020 г. за сумата от 1920,61 лева и фактура № ... от 23.10.2020 г. за сумата от 2025,78 лева, **ведно със законната лихва върху сумите от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането**, както и сумата от **208,07 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 25.09.2020 г. за периода от 11.10.2020 г. до 04.11.2021 г. и сумата от **203,70 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 23.10.2020 г. за периода от 08.11.2020 г. до 04.11.2021 г.

Ищецът поддържа, че страните са в трайни търговски отношения, като в периода 25.05.2020 г. до 23.10.2020 г., между ищеца, в качеството му на продавач, от една страна и ответника, в качеството му на купувач, от друга, били сключени договори за покупко-продажба на алкохолни напитки, обективирани във фактури. Стоката описана във фактурите била надлежно предадена и получена от представител на купувача, което се установява от подписаните приемо-предавателни протоколи. Издадените две фактури - фактура № ... от 25.09.2020 г. за сумата от 1920,61 лева и фактура № ... от 23.10.2020 г. за сумата от 2025,78 лева, не били платени като съществува задължение в общ размер на 3946,39 лева. Сочи, че тъй като е уговорен срок за плащане на задължението по всяка фактура, ответникът му дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците за посочените периоди. С оглед изложеното прави искане сумите да му бъдат заплатени. **Претендира**

разноски, в това число и по обезпечително производство. Възразява за прекомерност на разноските на ответника.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника чрез адв. М.Х. (с пълномощно към отговора), в който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че не е получавало стоката, че фактурите не са подписани от материално отговорно упълномощено лице и не са осчетоводени при ответника. Прави искане претенцията да бъде отхвърлена. **Претендира разноски. Не възразява за разноските на насрещната страна.**

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени за разглеждане са осъдителни искове с правно основание чл. 327 от ТЗ, във вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо от 33Д и чл. 86, ал. 1 33Д, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на **3946,39 с вкл. ДДС**, представляваща дължима продажна цена на алкохолни напитки по фактура № ... от 25.09.2020 г. за сумата от 1920,61 лева и фактура № ... от 23.10.2020 г. за сумата от 2025,78 лева, **ведно със законната лихва върху сумите от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането**, сумата от **208,07 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 25.09.2020 г. за периода от 11.10.2020 г. до 04.11.2021 г. и сумата от **203,70 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 23.10.2020 г. за периода от 08.11.2020 г. до 04.11.2021 г.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от 33Д, по договора за търговска продажба ищецът – продавач е длъжен да прехвърли собствеността и да предаде на ответника – купувач стоките, уговорени по количество и качество и описани в издадените фактури и приемо-предавателни протоколи, при договорената при сключването на договора според чл. 326, ал. 1 от ТЗ цена, дължима при реда и условията на чл. 327, ал. 1 от ТЗ вр. с чл. 84, ал. 1, предл. първо на 33Д. Купувачът е длъжен да плати цената при издаване на фактурата, на датата, посочена в нея. По иска с правно основание чл. 327 от ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо от 33Д, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК в тежест на продавача е да докаже, валидно възникнало правоотношение по договор за търговска продажба с посоченото в исковата молба съдържание, по което е предал на ответника стока в описаното количество и качество, както и размера на вземането за продажна цена. По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от 33Д в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на ответника в забава – наличие на уговорен срок за плащане или момента на предаване на стоките. В тежест на ответника по възраженията му е при условията на пълно обратно доказване да обори презумпцията по чл. 301 от ТЗ. В тежест на ответника при доказване на горните факти е да докаже погасяване на задълженията в уговорения срок.

Договорът за търговска продажба е двустранен, консенсуален и неформален, с вещно-облигационно действие, като основните му елементи са предметът и цената.

В настоящия случай ищецът се позовава на 2 броя фактури за доказване на облигационната връзка между страните. За да се приеме фактурата като доказателство, установяващо договор за продажба на стоки и предоставяне на услуги, за каквито се касае в случая, то тя трябва да съдържа всички необходими елементи, квалифициращи договора за продажба – вид на стоката, стойност, начин на плащане, имената на лицата, които я подписват и съответно подпис. Както се установява от приетите като писмено доказателство фактури, последните са подписани двустранно, поради което са годни да установят възникването на облигационни отношения по покупко-продажба на стоките, индивидуализирани във фактурите по вид и цена.

Спорен по делото е въпросът дали фактурите са подписани за ответника от лице с представителна власт и дали в случая намира приложение разпоредбата на чл. 301 от ТЗ. Както се установява от справка по партидата на А.М.П. в Агенция по вписванията, Търговски регистър, считано от 03.05.2017 г., ответното дружество, се представлява пред трети лица от двама управители, действащи заедно - М.ЙО.ЙО., който е упълномощил адвоката, подал отговора на исковата молба и Р.А.Г., който е лицето, посочено като материално отговорно лице в процесните фактури на лист 6 и лист 7.

Управителят М.ЙО.ЙО. е оспорил представителната власт на подписалото фактурите лице.

При направено възражение за липса на представителна власт от ответника, в тежест на ищеца е да докаже положителния факт - наличие на представителна власт. В полза на твърдението си, че лицето, приело стоките е надлежно овластено да стори това, ищецът е ангажирал гласни доказателствени средства за установяване на факта как са получавани поръчките от дружеството, къде са били доставяни и кой ги е приемал и е представил писмена декларация от другия управител на дружеството, приета като писмено доказателство по делото.

От показанията на разпитания свидетел А.В.М., преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК (свидетелят работи при ищеца), на които съдът дава вяра като последователни, логични и вътрешно непротиворечиви, се установява, че страните в производството са в търговски отношения от края на 2017 г. – началото на 2018 г., както и че двамата управители на ответното дружество са правили заявки за алкохол и безалкохолни напитки, като стоката са вземали лично от складовата база на ищеца трима човека – двамата управители на дружеството и техен служител – управител на дискотеката в К. От показанията на свидетеля се установява, че заявките са правени предимно от М.ЙО. и по-рядко от другия управител Р.Г.. От показанията се установява и, че при предаване на стоката се издавала стокова разписка с фактура към нея, която служи като приемо-предавателен протокол за стоките, описани в документа, като при предаване на стоката, получателят ѝ подписвал съответния документ.

Фактът на получаване на стоката по процесните две фактури от дружеството е потвърден и от неговия управител Р.А.Г., посочен във фактурите като материално отговорно лице на дружеството, който и понастоящем е вписан като негово управител, в приетата по

делото писмена декларация на лист 48 от делото, преценена по реда на чл. 175 от ГПК, в която управителят на дружеството признава неизгодния за страната факт на получаване на стоките. Същата се ползва с висока доказателствена стойност и следва да се цени при установяване на фактите от значение за изхода на делото като съдебно признание по смисъла на чл. 175 от ГПК. Това съдебно признание, изходящо от единия управител може да се противопостави на оспорването на представителната власт на получателя на стоката, направено от другия управител в едностранно подписания от него документ и в отговора на исковата молба, както преценката относно достоверността на признанието следва да се извърши от съда с оглед на всички обстоятелства по делото. В настоящия случай, при извършването на тази съвкупна преценка, съдът счита, че признанието на факта на получаването на стоката и възникване на задължението за нейното плащане, направено от управителя на дружеството Р.А.Г., кореспондира с останалите събрани по делото доказателства, като обстоятелството дали някой от представителите на дружеството го е ошетил, не подлежи на преценка в настоящото производство.

Валидното възникване на задължение по двете фактури се установява и от приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, на която съдът дава вяра като обективно и компетентно изготвена, от която се установява, че счетоводствата на ищцовото дружество е редовно водено, процесните фактури са осчетоводени и отразени в дневниците на продажбите на ищеца към месечните справки-декларации по ЗДДС. На основание чл. 182 от ГПК, във вр. с чл. 55 от ТЗ, тези вписвания могат да служат като доказателство за страната, която ги е водила, като обстоятелството, че фактурите не са осчетоводени у ответника е ирелевантно, след като един от неговите управители признава възникване на задължението по двете фактури. Това е така, тъй като в настоящия случай ответното дружество не може да черпи права от липсата на осчетоводяване на получените стоки и издадените за тях счетоводни фактури, като за ищеца е без значение причината, поради което единият управител не е информирал другия за извършените от името на дружеството търговски сделки и получаването на счетоводните документи, които ги отразяват. Ето защо, доколкото по делото се установява, че стоките са приети от лице с представителна власт, в какъвто смисъл е и изявлението на Р.А.Г., приложение не може да намери презумпцията на чл. 301 от ТЗ, поради което този довод на другия управител е неоснователен.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че страните са обвързани от договорни правоотношения, по силата на договори за търговска продажба на алкохолни напитки, за които са издадени фактура № ... от 25.09.2020 г. за сумата от 1920,61 лева и фактура № ... от 23.10.2020 г. за сумата от 2025,78 лева, поради което съдът намира, че главният иск е основателен за сумата от **3946,39 лева**, поради което следва да се уважи.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ купувачът следва да заплати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако не е уговорено друго. В случая, видно от представените по делото фактури е уговорен срок за плащане – датата на издаване на съответната фактура, поради което и на основание чл. 84, ал. 1, изр.

първо от ЗЗД длъжникът изпада в забава от деня следващ падежа на всяка фактура. Размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху сумите, дължими по двете фактури, съобразно заключението на вещото лице и с оглед заявления от ищеца период на забава, възлиза на **411,77 лева**, представляващи сбор от сумата от **208,07 лева**, за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 25.09.2020 г. за периода от 11.10.2020 г. до 04.11.2021 г. и сумата от **203,70 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 23.10.2020 г. за периода от 08.11.2020 г. до 04.11.2021 г., до който размер акцесорният иск следва да бъде уважен.

С оглед основателност на главния иск, като законна последица от неговото предявяване, следва да бъде уважено и искането за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главницата, считано от датата на предявяване на иска с подаване на исковата молба в съда – 05.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски има ищецът, който е направил такива за исковото производство в общ размер на 854,33 лева, от които: 174,33 лева държавна такса (л. 4), 200 лева – депозит за ССЧЕ (лист 30), и за адвокатско възнаграждение в размер на 480 лева, плащането на което не е оспорено от страната.

Ищецът е направил искане и за присъждане на разноските, сторени в обезпечителното производство по ч. гр. дело № 57815/2021 г. по описа на СРС, I ГО, 26 състав, в размер на 40 лева за държавна такса, 400 лева за адвокатско възнаграждение и 498 лева за налагане на обезпечителните мерки. Съгласно т. 5 от Тълкувателно решение № 28 06.11.2013 г. по тълк.д. № 6/ 2012 г. на ОСГТК на ВКС компетентен да се произнесе относно отговорността за разноските за обезпечителното производство е искивият съд, разглеждащ спора по същество. Поради изложеното, на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да бъдат присъдени и сторените в обезпечителното производство разноски.

Ето защо на ищеца се дължат разноски в общ размер на – **1792,33 лева**.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А.М.П., със седалище и адрес на управление в ..., да заплати на **„С.Д.К.**, със седалище и адрес на управление в гр. ..., на основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ, във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, **сумата в общ размер на 3946,39 лева**, представляваща дължима продажна цена на алкохолни напитки по фактура № ... от 25.09.2020 г. за сумата от 1920,61 лева и фактура № ... от 23.10.2020 г. за сумата от 2025,78 лева, **ведно със законната**

лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от **208,07 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 25.09.2020 г. за периода от 11.10.2020 г. до 04.11.2021 г. и сумата от **203,70 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата по фактура № ... от 23.10.2020 г. за периода от 08.11.2020 г. до 04.11.2021 г.

ОСЪЖДА А.М.П., със седалище и адрес на управление в ..., да заплати на **„С.Д.К.**, със седалище и адрес на управление в гр. ..., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от **1792,33 лева** – разноси в исковото производство и обезпечителното производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____